

Ι. Η ΕΞΕΛΙΞΗ ΤΗΣ ΜΕΣΑΙΩΝΙΚΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ ΜΕΤΑ ΤΗ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΣΗ ΤΩΝ ΛΑΩΝ (5ος –10ος αι.)

1. Οι συνέπειες της μετανάστευσης των γερμανικών φύλων για την Ευρώπη

Όροι-κλειδιά της ενότητας

Γερμανικά ή βαρβαρικά βασίλεια, Οστρογότθικό Βασίλειο, Βησιγοτθικό Βασίλειο, Φραγκικό Βασίλειο, Μεροβίγγειοι, Καρολίδες

■ Η μεγάλη μετανάστευση των λαών

Κατά τον 4ο και 5ο αιώνα οι Βάρβαροι, όπως ονομάστηκαν τα γερμανικά φύλα και ο ασιατικός λαός των Ούννων, εισβάλλουν στα εδάφη του Ρωμαϊκού Κράτους. Ο όρος Βάρβαροι χρησιμοποιήθηκε αρχικά από τους Ρωμαίους, που δήλωναν με τον τρόπο αυτό ότι οι λαοί αυτοί ήταν ξένοι προς τον πολιτισμό τους, και αργότερα υιοθετήθηκε από τους νεότερους ιστορικούς. Σήμερα, το ιστορικό αυτό γεγονός έχει καθιερωθεί να ονομάζεται **μεγάλη μετανάστευση των λαών**.

Ενώ οι Ούννοι τελικά απωθούνται και διασκορπίζο-

νται, τα γερμανικά φύλα εγκαθίστανται μόνιμα στην Ευρώπη και οργανώνονται σε βασίλεια. Τα σημαντικότερα από αυτά είναι το **Οστρογοτθικό**, το **Βησιγοτθικό** και το **Φραγκικό**.

■ Το Οστρογοτθικό Βασίλειο

Η παρουσία του κράτους αυτού στο προσκήνιο ήταν εφήμερη και συνδέθηκε άμεσα με τον ηγέτη του, τον **Θευδέριχο Α΄**. Αυτός συνεργάστηκε με τον βυζαντινό αυτοκράτορα, διατήρησε τους ρωμαϊκούς θεσμούς και προσπάθησε να αναβιώσει την αυτοκρατορική αίγλη. Μετά το θάνατό του οι ισορροπίες ανατράπηκαν και ο Ιουστινιανός κατέκτησε το Οστρογοτθικό Βασίλειο (535-554).

■ Το Βησιγοτθικό Βασίλειο

Οι Βησιγότθοι, αφού κατέλαβαν τη Ρώμη το 410 με επικεφαλής τον Αλάρικο, μετακινήθηκαν στη Νότια Γαλατία και αργότερα στην Ισπανία, όπου ανέπτυξαν αξιόλογο πολιτισμό. Το βασίλειο αυτό, εξασθενημένο από εσωτερικές έριδες, υπέκυψε τελικά στους Μουσουλμάνους του Μαρκόκου το 711.

■ Το Φραγκικό Βασίλειο

• Από τους Μεροβίγγειους στους Καρολίδες

Ο Χλωδοβίκος (481-511), γενάρχης της δυναστείας των **Μεροβιγγείων**, κατόρθωσε να επεκτείνει το κράτος του από το Ρήνο μέχρι τα Πυρηναία με τη στήριξη της Ρωμαιοκαθολικής Εκκλησίας. Μετά την αποδοχή του χριστιανισμού από τον Χλωδοβίκο και τη βάπτισή του, η ενσωμάτωση των Βαρβάρων στο χριστιανικό κόσμο έλαβε πλέον και επίσημο χαρακτήρα.

Οι αντιθέσεις μεταξύ των διαδόχων του Χλωδοβίκου οδήγησαν το Φραγκικό Βασίλειο σε διάσπαση. Βαθμιαία, η κεντρική εξουσία αποδυναμώθηκε προς όφελος

Τα γερμανικά ή βαρβαρικά βασίλεια ή κράτη και η εξέλιξή τους

Τα βασίλεια στις αρχές του 6ου αιώνα

Βασίλειο των Φράγκων
Βασίλειο των Βουργουνδών
Βασίλειο των Οστρογότθων
Βασίλειο των Βανδάλων
Βασίλειο των Βησιγότθων
Βασίλεια των Σαζόνων
Βασίλειο των Σουήβων
Βασίλειο των Βάσκων

Τα βασίλεια στα μέσα του 8ου αιώνα

Επεκτείνεται και περιλαμβάνει τη Γαλατία και μέρος της Γερμανίας
Κατακτήθηκε από τους Φράγκους το 534
Κατακτήθηκε από τους Βυζαντινούς από το 535 έως το 554
Κατακτήθηκε από τους Βυζαντινούς το 534
Κατακτήθηκε από τους Άραβες το 711
Περιορίζονται στην Αγγλία
Κατακτήθηκε από τους Βησιγότθους το 585
Κατακτήθηκε σταδιακά από τους Βησιγότθους και τους Φράγκους

Η βάπτισμα του Χλωδοβίκου Α' (περ. 496). Μικρογραφία σε χειρόγραφο. Βρυξέλλες, Βασιλική Βιβλιοθήκη.

■ *Η βάπτισμα του Χλωδοβίκου εξυπηρετούσε κάποια σκοπιμότητα;*

της αριστοκρατίας και της Εκκλησίας με αποτέλεσμα οι μαγιορδόμοι, δηλ. οι επικεφαλής αξιωματούχοι των φραγκικών ανακτόρων, να αποκτούν ολοένα και μεγαλύτερη δύναμη. Ένας από αυτούς, ο Κάρολος Μαρτέλος, αναδείχθηκε σε μεγάλο ηγέτη, όταν αναχαίτισε την προέλαση των Αράβων προς την Ευρώπη στο Πουατιέ το 732. Ο γιος του Πιπίνος ο Βραχύς, αφού ανέτρεψε τον τελευταίο μεροβίγγειο βασιλιά, πήρε τη θέση του το 751 και ίδρυσε τη δυναστεία των Καρολιδών. Τρία χρόνια αργότερα στέφθηκε ελέω θεού βασιλέας* από τον πάπα, στον οποίο σε ανταπόδοση χάρισε το δουκάτο της Ραβέννας και άλλα ιταλικά εδάφη. Έτσι ιδρύθηκε το παπικό κράτος.

• **Θεσμοί, οικονομία και κοινωνία**

Οι γερμανοί ηγεμόνες αντικατέστησαν τη ρωμαϊκή έννοια του κράτους με την κληρονομική αρχή, δηλαδή η εξουσία τους δεν έκανε καμιά διάκριση ανάμεσα στο κράτος, τους κατοίκους και τα αγαθά τους. Οποιαδήποτε υπήρχε στην επικράτειά τους ανήκε σ' αυτούς και γι' αυτό μετά το θάνατό τους το βασίλειο μοιραζόταν ανάμεσα στα παιδιά τους.

Για να οργανώσουν τη διοίκησή τους αξιοποίησαν την παλιά επαρχιακή αριστοκρατία, η οποία συγχωνεύτηκε βαθμιαία με την αντίστοιχη γερμανική, δημιουργώντας έτσι μια νέα τάξη ευγενών αξιωματούχων. Αντίθετα, στο επίπεδο του δικαίου η ρωμαϊκή νομική παρά-

δοση περιορίστηκε, με αποτέλεσμα να κυριαρχήσουν τα γερμανικά ήθη και τα έθιμα.

Η εγκατάσταση των γερμανικών φύλων όξυνε περισσότερο μερικά χαρακτηριστικά της κοινωνικής και οικονομικής κρίσης η οποία ήδη υπήρχε, αναδιοργάνωσε όμως τις καλλιέργειες και αναζωογόνησε την ύπαιθρο. Το εμπόριο, ιδίως αυτό των μεγάλων αποστάσεων, συρρικνώθηκε κατά τον 6ο και 7ο αιώνα εξαιτίας των πολλών πολεμικών συγκρούσεων, του πολιτικού κατακερματισμού, της περιορισμένης ισχύος των κοινών νομισμάτων καθώς και της πειρατείας. Επακόλουθο ήταν και ο περιορισμός του ρόλου των πόλεων αλλά και η ενίσχυση της υπαίθρου. Τέλος, στον κοινωνικό τομέα οι συνθήκες ενίσχυσαν την τάση των πλέον αδύναμων ατόμων να συσπειρώνονται υπό την προστασία ενός ισχυρού, λαϊκού ή εκκλησιαστικού άνδρα.

Οι Γερμανοί εισβάλλουν στη Γαλατία

Δείτε πόσο ξαφνικά ο θάνατος βάρυνε πάνω σ' ολόκληρο τον κόσμο [...]. Ούτε το τραχύ έδαφος με τα πυκνά δάση και τα ψηλά βουνά, ούτε το ρεύμα των ποταμών με τις δίνες, ούτε η προστασία που παρέχουν στην τοποθεσία τα κάστρα, και στις πόλεις τα τείχη, ούτε το εμπόδιο που σχηματίζει η θάλασσα, ούτε η θλιμμένη μοναξιά των ερήμων, ούτε τα φαράγγια, ούτε καν τα σπήλαια, στα οποία δεσπόζουν σκοτεινοί βράχοι, δεν μπόρεσαν να ξεφύγουν από τα χέρια των βαρβάρων [...]. Στις κωμοπόλεις, στα γαιοκτήματα, στην ύπαιθρο, στα σταυροδρόμια, [...] υπάρχει θάνατος, οδύνη, καταστροφή, πυρκαγιά, πένθος. Μια μονάχα πυρά μετέτρεψε σε καπνό ολόκληρη τη Γαλατία.

Από την αφήγηση του Ορέντιο, επισκόπου του Άουχ, για τη Γαλατία μετά την εισβολή των Γερμανών του 417, στο: Ζακ Λε Γκοφ, Ο Πολιτισμός της Μεσαιωνικής Δύσης, εκδ.

Βάνιας, Αθήνα 1993, σ. 33.

■ **Διακρίνετε κάποια υπερβολή από το συντάκτη της πηγής αυτής; Πού οφείλεται αυτή;**

• **Ο ρόλος της Εκκλησίας**

Η προσπάθεια εκχριστιανισμού των γερμανικών φύλων από την Εκκλησία συναντούσε αρκετές δυσκολίες. Οι λαϊκές δοξασίες και ο παγανισμός* της υπαίθρου εξακολουθούσαν να είναι ισχυρά και ανθεκτικά φαινόμενα στους πληθυσμούς.

Στη διάρκεια των μεταβολών που χαρακτήριζαν την περίοδο των μεγάλων μεταναστεύσεων η οργανωμένη διοίκηση της Εκκλησίας υποκαθιστούσε τον αποδιορθωμένο κρατικό μηχανισμό. Κεφαλή της πόλης ήταν ο επίσκοπος που φρόντιζε για τη διατροφή, την περίθαλψη και τη μόρφωση του πληθυσμού καθώς και για την απόδοση της δικαιοσύνης. Όταν εδραιώθηκαν τα γερμανικά βασίλεια, η βασιλική εξουσία και η αριστοκρατία έλεγχαν το διορισμό των επισκόπων. Ο ρόλος τους

Το Μουσώλειο του βασιλιά Θεωδέριχου στη Ραβέννα (μετά το 526). Πρόκειται για διώροφο κτίσμα που σκεπάζεται από μονόλιθη λαξευτή πέτρα βάρους 170 τόνων διακοσμημένο με λαβές και γεωμετρική ταινία.

■ Το μνημείο αυτό συνδυάζει ρωμαϊκά και γερμανικά αρχιτεκτονικά χαρακτηριστικά. Μπορείτε να τα επισημάνετε;

όμως, εξακολουθούσε να παραμένει σημαντικός.

• Η πολιτιστική παράδοση

Όλες οι περιοχές δεν υπέστησαν εξίσου έντονα και εξίσου μακροχρόνια τις συνέπειες των γερμανικών μεταναστεύσεων. Στην Ιταλία, όπου οι επαφές με την Ανατολή διατηρήθηκαν και όπου ο χριστιανισμός είχε δεχθεί την επίδραση της ελληνικής κληρονομιάς, κοσμικοί λόγιοι ανέλαβαν να διασώσουν τα **κλασικά γράμματα**. Κατά τον 5ο και 6ο αιώνα οι βησιγοθικές πόλεις, η Τουλούζη, το Τολέδο και η Σεβίλλη, υπήρξαν κέντρα διάσωσης και ανανέωσης της αρχαίας πολιτιστικής παράδοσης.

Στη Γαλατία, επίσης, ο κλασικός πολιτισμός επιβίωσε και μετά τις εισβολές. Από τον 7ο, όμως, αιώνα οι κλασικές σπουδές άρχισαν να υποχωρούν λόγω των συνεχών πολέμων και της νέας αριστοκρατίας, που είχε κυρίως πρακτικές αναζητήσεις.

Τη σκυτάλη της ρωμαϊκής παράδοσης έλαβε τότε η Αγγλία και η Ιρλανδία. Ειδικότερα, στα μοναστήρια της Ιρλανδίας, όπου ο μοναχικός βίος γνώρισε σημαντική ανάπτυξη ήδη από τον 5ο αιώνα, ιδρύθηκαν

Σελίδα από Ευαγγέλιο (περ.698) της μονής Λίντισφαρν στη βόρεια Αγγλία. Λονδίνο, Βρετανική Βιβλιοθήκη.

■ Τα χαρακτηριστικά αυτής της παράστασης είναι ρωμαϊκά ή γερμανικά;

σχολές με σπουδές όχι μόνο χριστιανικές αλλά και ελληνορωμαϊκές. Μάλιστα, κατά την περίοδο από τον 7ο μέχρι το 10ο αιώνα η χώρα αυτή αποτέλεσε το μοναδικό σημαντικό κέντρο ελληνικών σπουδών στη Βόρεια Ευρώπη. Γενικά, ο μοναχισμός κατά τον 6ο και 7ο αιώνα γνώρισε σημαντική άνθηση. Οι μονές συντηρούσαν παράλληλα με το χριστιανικό πνεύμα και τη ρωμαϊκή πολιτιστική παράδοση.

Η επιβίωση της ρωμαϊκής παράδοσης είναι φανερή και στον τομέα της τέχνης, δέχεται όμως όλο και περισσότερο την επίδραση των νέων λαών και των τοπικών χαρακτηριστικών. Οι γερμανικοί πληθυσμοί έφεραν μαζί τους καινούργιες τεχνικές, που αφορούσαν όμως περισσότερο τη μικροτεχνία: κοσμήματα και αντικείμενα χρυσοχοϊας, όπου κυριαρχούσαν τα γεωμετρικά σχέδια και οι αναπαραστάσεις ζώων. Στην αρχιτεκτονική επικράτησαν τα ρωμαϊκά χαρακτηριστικά, όπως είναι ο θόλος και η αψίδα, με γερμανικές όμως επιδράσεις που εκδηλώνονται με τον όγκο και τα έντονα ανάγλυφα διακοσμητικά στοιχεία. Οι Εκκλησίες κτίζονταν κατά το πρότυπο των αρχαίων βασιλικών με την πρόσοψη περιστοιχισμένη από κωδωνοστάσια, γνώρισμα και αυτό της γερμανικής επίδρασης.

Ερωτήσεις

1. Να συζητήσεις με τους συμμαθητές σου τις συνέπειες που είχε η εγκατάσταση των γερμανικών φύλων στον πολιτισμό της Ευρώπης.

2. Ο Καρλομάγνος και η εποχή του

Όροι-κλειδιά της ενότητας

Καρλομάγνος -αυτοκράτορας, οργάνωση της αυτοκρατορίας, συνθήκη του Βερντέν, Σαρακηνοί -Μαγυάροι- Βίκιγκς, Καρολίδεια Αναγέννηση

■ Η αυτοκρατορία

Ο **Καρλομάγνος** (768-814), διάδοχος του Πιπίνου του Βραχύ, με συνεχείς πολέμους κατόρθωσε να επεκτείνει το Φραγκικό Βασίλειο και να δημιουργήσει ένα πανίσχυρο χριστιανικό κράτος. Την ημέρα των Χριστουγέννων του έτους 800 στέφθηκε στη Ρώμη από τον πάπα **αυτοκράτορας του Ρωμαϊκού Κράτους**. Το γεγονός αυτό υπήρξε αφετηρία διαμάχης μεταξύ της Δύσης και της Βυζαντινής Αυτοκρατορίας, γιατί οι Βυζαντινοί θεωρούσαν τον αυτοκράτορά τους ως τον μοναδικό κληρονόμο και συνεχιστή της Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας.

Η στέψη του Καρλομάγνου

Την ημέρα των Χριστουγέννων, ο πάπας με τα ίδια του τα χέρια, έστεψε τον Καρλομάγνο με ένα πολύτιμο στέμμα. Τότε οι πιστοί Ρωμαίοι, βλέποντας πόσο είχε βοηθήσει και αγαπήσει την Αγία Ρωμαϊκή Εκκλησία, φώναζαν με όλη τη δύναμή τους και με μια φωνή: Στον Κάρολο, τον ευσεβέστατο Αύγουστο, που στέφθηκε από το Θεό, μεγάλο και ειρηνοποιό αυτοκράτορα, ζωή και νίκη. Επανέλαβαν τρεις φορές αυτήν την επευφημία. Αμέσως μετά, ο παναγιότατος πάπας άλειψε με άγιο λάδι τον βασιλέα Κάρολο, τον εξοχότατο γιο του.

Abbé L. Duchesne, *Liber Pontificalis*, E. de Borcard, XCVIII. Leo III, 7, 376.

Ο Καρλομάγνος όρισε ως έδρα του την **Αϊξ-Λα-Σαπέλ** (Ακυίσγρανο, σημερινό Άαχεν), που αναδείχθηκε σε διοικητικό και πολιτιστικό κέντρο της αυτοκρατορίας. Για να ασκεί τον έλεγχο ενός τόσο εκτεταμένου κράτους οργάνωσε τους πολιτικούς και διοικητικούς θεσμούς του βασιλείου, αξιοποιώντας τη ρωμαϊκή παράδοση αλλά και τα γερμανικά έθιμα. Παράλληλα, η αποκατάσταση της τάξης και η οργάνωση του κράτους δημιούργησαν τις προϋποθέσεις για οικονομική ανάκαμψη με την αύξηση της αγροτικής παραγωγής και την αναθέρμανση του εμπορίου.

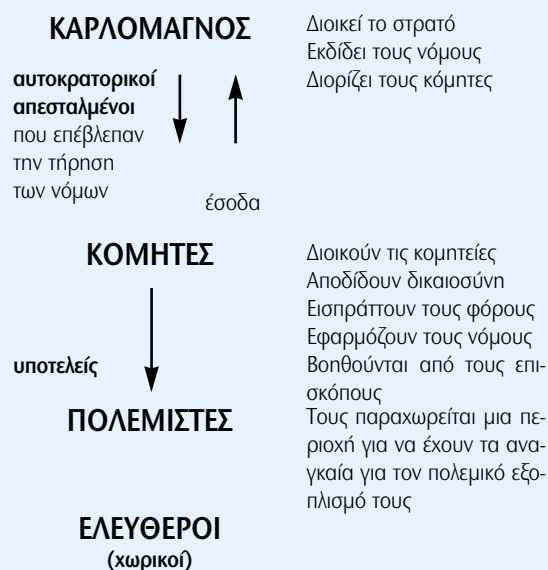
Μετά το θάνατο του Καρλομάγνου η ενότητα του Φραγκικού Κράτους άρχισε να κλονίζεται και οι διάδοχοί του διένειμαν μεταξύ τους την αυτοκρατορική κληρονομιά με τη Συνθήκη του Βερντέν (843). Συγκεκριμένα, η αυτοκρατορία διαιρέθηκε σε τρία τμήματα που αντιστοιχούσαν περίπου στη σημερινή Γερμανία, στη σημερινή Γαλλία και στα εδάφη που

Νόμισμα του Καρλομάγνου (περ.812). Φέρει την επιγραφή στα λατινικά: Κάρολος, Αυτοκράτορας Αύγουστος. Παρίσι, Εθνική Βιβλιοθήκη.

περιλαμβάνουν το σημερινό Βέλγιο, την Ελβετία και την κεντρική Ιταλία, ως τη Ρώμη. Η συνθήκη αυτή, που χώρισε την Ευρώπη για πρώτη φορά γλωσσικά, αποτέλεσε την απαρχή της δημιουργίας της νεότερης Ευρώπης.

Η οργάνωση της αυτοκρατορίας του Καρλομάγνου

Την ίδια εποχή, που οι κληρονόμοι του Καρλομάγνου συγκρούονται μεταξύ τους για την κληρονομιά, η Ευρώπη δέχεται νέες εισβολές. Από το νότο οι **Σαρακηνοί** (μουσουλμάνοι της Αφρικής και της Ισπανίας) επιτίθενται στα παράλια της Μεσογείου και από τα ανατολικά οι **Μαγυάροι** (Ούγγροι) εξαπολύουν επιδρομές σε μεγάλο τμήματα της δυτικής Ευρώπης. Τέλος, από τις Σκανδιναβικές Χώρες φτάνουν οι **Νορμανδοί** ή **Βίκιγκς** που αναστατώνουν την Ευρώπη με αιφνίδιες επιδρομές και εγκαθίστανται στα εδάφη της.

■ Η Καρολίδεια Αναγέννηση

Η βασιλεία του Καρλομάγνου και των διαδόχων του

■ Αντλώντας πληροφορίες από το μάθημα της Γεωγραφίας και από τις μέχρι τώρα γνώσεις σας να απαντήσετε στο ερώτημα: Ποιο από τα τρία κράτη μειονεκτούσε έναντι των άλλων και γιατί;

Δράκοντες (drakkar), δηλ. πλοία των Νορμανδών ή Βίκινγκς. Σχέδιο σε τάπητα (11ος αι.). Μπαγιέ, Κέντρο Γουλιέλμου του Κατακτητή.

Μην παραμελείτε τα γράμματα

Γιατί είναι ωφέλιμο οι επισκοπές και τα μοναστήρια, τα οποία ανήκουν, με τη θέληση του Χριστού, στην επικράτειά μας [...] να έδειχναν επίσης ενδιαφέρον για την καλλιέργεια των γραμμάτων [...]. Ακόμα και στα πρόσφατα χρόνια, σε γράμματα που μας έγραψαν από διάφορα μοναστήρια να μας πληροφορήσουν ότι οι αδελφοί που έμειναν σ' αυτά προσεύχονταν για λογαριασμό μας, διαπιστώσαμε ότι σε πολλά απ' αυτά τα γράμματα υπήρχαν σωστές σκέψεις αλλά αδέξια διατυπωμένες [...] από έλλειψη μόρφωσης [...] Γι' αυτό σας συνιστούμε να μην παραμελείτε την καλλιέργεια των γραμμάτων. Γι' αυτή τη δουλειά πρέπει να διαλέξετε ανθρώπους που να έχουν και τη θέληση και την ικανότητα να μάθουν και να διδάξουν και τους άλλους. Και αυτό πρέπει να γίνει με το ζήλο με τον οποίο σας το ζητούμε.

Από την επιστολή του Καρλομάγνου προς τον αβά Μπώγκουλφ, στο: Μάρτζορι Ρόουλιν, *Η καθημερινή ζωή στο Μεσαίωνα*, εκδ. Παπαδήμα, Αθήνα 1992, σ. 26-27.

συνδέεται με μια σημαντική άνθηση των γραμμάτων και των τεχνών, που ονομάζεται **Καρολίδεια Αναγέννηση**. Η οργάνωση του κράτους απαιτούσε την ύπαρξη ικανών στελεχών που θα πλαισιώναν το διοικητικό μη-

χανισμό, δηλ. γραφέων, αντιγραφέων και δασκάλων. Φορείς αυτής της δραστηριότητας ήταν οι κληρικοί, γεγονός που εξηγεί τις εκκλησιαστικές μεταρρυθμίσεις του Καρλομάγνου καθώς και τις προσπάθειες για βελτίωση του μορφωτικού επιπέδου του κλήρου.

Για το σκοπό αυτό προσκλήθηκαν διάσημοι λόγιοι και δάσκαλοι από την Ιρλανδία και την Αγγλία στο αυτοκρατορικό ανάκτορο της Αιξ - λα- Σαπέλ, που αναδείχθηκε σε πραγματικό πολιτιστικό κέντρο..

Στη νεοσύστατη **Ανατορική Ακαδημία** και στα μοναστήρια δόθηκε ιδιαίτερη έμφαση στην αντιγραφή βιβλίων και καθιερώθηκε μια γραφή με ευανάγνωστα πεζά γράμματα, που ονομάστηκε **καρολίδεια γραφή**. Ο αυτοκράτορας αποβλέποντας σε μια γενικότερη πνευματική ανανέωση, διέταξε να λειτουργούν σχολεία σε κάθε επισκοπή και μοναστήρι. Στα σχολεία αυτά διδασκονταν εκτός από γραφή και ανάγνωση, γραμματική, ρητορική, αριθμητική και άλλα μαθήματα.

Μεγάλη ανάπτυξη γνώρισαν και οι τέχνες με σαφείς βυζαντινές επιδράσεις. Η αρχιτεκτονική, η γλυπτική, η ζωγραφική, η μικροτεχνία και η μικρογραφία χειρογράφων αυτής της περιόδου μας άφησαν εξαιρετικά αντιπροσωπευτικά έργα.

Τα σπάνια βιβλία

Εγώ ο Υμέτερος Φλάκκος (ψευδώνυμο του Αλκουίνου, καθηγητή της επισκοπικής σχολής της Υόρκης (Αγγλία), τον οποίο ο Καρλομάγνος διόρισε διευθυντή της Ανατορικής Ακαδημίας, και αβά της μονής του Αγίου Μαρτίνου της Τουρ), λαμβάνοντας θάρρος από τη δική σας παραίνεση, επιθυμώ να προσφέρω στους τροφίμους του Αγίου Μαρτίνου το νέκταρ των Ιερών Γραφών. Λαχταρώ να μεθύσω και άλλους με το παλιό κρασί της αρχαίας μάθησης, να αρχίσω να τρέφω και άλλους με τους καρπούς τα γραμματικής λεπταίσθησας, να τους φωτίσω με την τάξη των ουρανίων σωμάτων [...]. Δυστυχώς όμως δεν έχω ορισμένα σπάνια βιβλία της σχολαστικής μάθησης, τα οποία ωστόσο διέθετα στην πατρίδα μου χάρη στον εξαιρετικό και διάπυρο ζήλο του διδασκάλου μου, καθώς και στη δική μου μέριμνα [...]. Αναφέρω όλα αυτά στην Εκλαμπρότητά σας [...] ώστε να μεταβούν εκεί σπουδαστές μας και να διαλέξουν τα χρειώδη και να φέρουν στη Γαλλία τους ανθούς της γνώσης της Βρετανίας [...].

D. Whiteloc, *English Historical Documents*, τ. 1, Oxford University Press, 1955, σ. 786.

■ Ποια μαθήματα αναφέρεται ότι διδάσκονται οι σπουδαστές στο αβαείο του Αγίου Μαρτίνου;

■ Σε ποια συμπεράσματα μπορούμε να καταλήξουμε για την καλλιέργεια των γραμμάτων στην Αγγλία την εποχή αυτή;

Ερωτήσεις

1. Σύμφωνα με ένα σύγχρονο ιστορικό, τον Λε Γκοφ, *Η Καρολίδεια Αυτοκρατορία απέτυχε, αλλά άφησε μια πολύ σημαντική κληρονομιά στην Ευρώπη*. Να συζητήσεις με τους συμμαθητές σου την άποψη αυτή.

3. Η φεουδαρχία στη Δυτική Ευρώπη

Όροι-κλειδιά της ενότητας

Φέουδο, φεουδαρχία, φεουδάρχη, φεουδαρχικό σύστημα, άρχοντες, υποτελείς, τελετή περιβολής, φεουδαρχικό συμβόλαιο, χωρικοί, ελεύθεροι γεωργοί, πάροικοι, δούλοι

Μου λείπουν τα απαραίτητα

Όπως είναι γνωστό σε όλους, επειδή μου λείπουν τα απαραίτητα χρήματα για τη διατροφή και την ενδυμασία μου, ζήτησα τον οίκτο σας, και η καλοσύνη σας μου επέτρεψε να μπω κάτω από την εξουσία και προστασία σας [...]. Σε αμοιβή αναλάβατε τη διατροφή και την ενδυμασία μου. Ενώ εγώ ανέλαβα να σας υπηρετώ και να σας τιμώ με όλες μου τις δυνάμεις. Για όλη μου τη ζωή είμαι δεμένος με την υποχρέωση να σας υπηρετώ και να σας σέβομαι, όπως ταιριάζει σε ελεύθερο άνθρωπο, και σ' όλη τη διάρκεια της ζωής μου δεν έχω δικαίωμα να αποσπασθώ από την εξουσία σας [...].

Απόσπασμα από γραπτή συμφωνία του 8ου αιώνα μεταξύ ενός πτωχού ανθρώπου και ενός γαιοκτήμονα, στο: Μάρτζορι Ρόουλιν, Η καθημερινή ζωή στο Μεσαίωνα, εκδ. Παπαδήμα, Αθήνα 1992, σ. 34.

■ Για ποιο λόγο το συγκεκριμένο άτομο ζητά την προστασία του γαιοκτήμονα; Ποια βασική ιδιότητα έπρεπε να έχει ένα άτομο για να τεθεί κάτω από προστασία;

■ Συνθήκες διαμόρφωσης της φεουδαρχίας

Κατά το Μεσαίωνα η οικονομία ήταν αγροτική, δηλ. στηριζόταν στη γεωργική παραγωγή. Επομένως, όσο

περισσότερη γη κατείχε κάποιος, τόσο πιο πλούσιος και ισχυρός ήταν.

Η ανασφάλεια που κυριαρχούσε στην Ευρώπη μετά τις βαρβαρικές επιδρομές και την κατάλυση του ρωμαϊκού κράτους συντέλεσε, ώστε πολλοί ελεύθεροι άνθρωποι που δεν είχαν τα αναγκαία για την επιβίωσή τους να επιζητούν την προστασία των αρχόντων, δηλ. των ισχυρών γαιοκτημόνων. Οι τελευταίοι ζητούσαν ως αντάλλαγμα από τους πρώτους διάφορες υπηρεσίες και την αφοσίωσή τους.

Παρόμοια πρακτική ακολούθησαν και οι μικροϊδιοκτήτες, οι οποίοι παραχωρούσαν τη γη τους στον άρχοντα, διατηρώντας όμως το δικαίωμα να την καλλιεργούν καταβάλλοντας του και ορισμένα τέλη. Ο άρχοντας με τη σειρά του εξασφάλιζε την παραγωγή τους από σκόπιμη καταστροφή, αρπαγή ή λεηλασία.

Εξάλλου, ο βασιλιάς και άλλοι ισχυροί άνδρες, κάτοχοι μεγάλων εκτάσεων γης, είχαν αποκτήσει τη συνήθεια να συγκεντρώνουν γύρω τους ομάδες πιστών και ελεύθερων ανθρώπων, δηλ. υποτελών, τους οποίους αντάμειβαν για τις υπηρεσίες τους με παραχωρήσεις γης και προνόμια.

Τις παραπάνω τάσεις ενίσχυε η εξασθένηση και ο κατακερματισμός της κρατικής εξουσίας κατά τον 8ο αιώνα, ιδιαίτερα μετά την κατάρρευση των Μεροβιγγέων.

Ο μαγικός χαρακτήρας της περιβολής (αρχές 14ου αι). Χαϊδελβέργη, Πανεπιστημιακή Βιβλιοθήκη.

■ Να επισημάνετε και να εξηγήσετε τους συμβολισμούς.

■ Τα χαρακτηριστικά της φεουδαρχίας

Οι συνθήκες αυτές διαμόρφωσαν βαθμιαία μια νέα κοινωνική πραγματικότητα, τη **φεουδαρχική κοινωνία**.

Οι διάφορες κοινωνικές ομάδες (ελεύθερων ανθρώπων) συνδέθηκαν μεταξύ τους με δεσμούς αλυσιδωτής εξάρτησης. Οι ιεραρχικά ανώτεροι άρχοντες παραχωρούσαν σε άλλους ευνοούμενους υποτελείς (**βασάλους**) γαίες, δηλ. εκτάσεις γης (**φέουδα**) και απαιτούσαν ως αντάλλαγμα πίστη, υποταγή και παροχή ορισμένων υπηρεσιών. Οι άρχοντες με τη σειρά τους είχαν την υποχρέωση να παρέχουν στους υποτελείς προστασία και κάθε είδους βοήθεια. Από τη λέξη φέουδο το κοινωνικό σύστημα ονομάστηκε **φεουδαρχία** και οι άρχοντες αποκλήθηκαν **φεουδάρχες**.

Η σχέση αυτή μεταξύ άρχοντα και υποτελούς πήρε βαθμυδόν επίσημο χαρακτήρα και οδήγησε στη διαμόρφωση μιας ειδικής τελετής, της **τελετής της περιβολής**. Μετά από αυτή άρχιζε να ισχύει το **φεουδαρχικό συμβόλαιο** που συνένδε τον υποτελή με τον κύριό του και καθόριζε τις αμοιβαίες υποχρεώσεις τους. Το συμβόλαιο αυτό, με το οποίο ο υποτελής

Το φεουδαρχικό συμβόλαιο

Ο Υποτελής οφείλει στον Κύριό του

- Πίστη
- Υποταγή
- Στρατιωτική βοήθεια
- Οικονομική βοήθεια
- Συμβουλές

Ο Κύριος οφείλει στον Υποτελή του

- Προστασία
- Δικαστική βοήθεια
- Διατήρηση της ακεραιότητας του κτήματος που του παραχώρησε

Η τελετή της περιβολής

Στα μέσα Απριλίου, μία Πέμπτη (του έτους 1127) δόθηκε όρκος υποταγής στον κόμη της Φλάνδρας, ως έκφραση σεβασμού και πίστης, με την τάξη που θα ιστορήσουμε στη συνέχεια. Πρώτα έκαναν όρκο έτσι: ο κόμης ρωτούσε τον μέλλοντα υποτελή αν θέλει ανεπιφύλακτα να γίνει ακόλουθός του και εκείνος απαντούσε «θέλω». Ύστερα αδελφώνονταν μ' έναν ασπασμό, ενώ ο υποτελής είχε βάλει τα χέρια το στα χέρια του κόμη. Σ' ένα δεύτερο στάδιο ο υποτελής έταζε αφοσίωση στον τελετάρχη του κόμη μ' αυτά τα λόγια: «Ορκίζομαι στην πίστη μου ότι από αυτή τη στιγμή θα είμαι πιστός στον κόμη Γουλιέλμο και θα κρατήσω τον όρκο μου σε κάθε περίπτωση, με καλή πίστη και χωρίς δόλο». Σ' ένα τρίτο στάδιο ο υποτελής ορκιζόταν το ίδιο στα ιερά λείψανα των αγίων. Μετά το πέρας αυτό της τελετής ο κόμης με τη ράβδο, που κρατούσε στα χέρια του, έκανε τη βεβαίωση της περιβολής του αξιώματος σε όλους εκείνους που έταξαν σ' αυτόν πίστη και σεβασμό και πήραν όρκο, με τον τρόπο που ιστορήσαμε.

Απόσπασμα από το έργο του χρονογράφου Galbert de Bruges, Ιστορία του φόνου του Καρόλου του Καλού, κόμη της Φλάνδρας, στο: R. Boutriche, Seigneurie et feodalité, Aubier, 1959.

εκτός από το δικαίωμα **οικονομικής εκμετάλλευσης** του φέουδου αποκτούσε και **δημόσια εξουσία** πάνω σ' αυτό, έπαυε να ισχύει στην περίπτωση που ο ένας από τους δύο πέθαινε ή δεν εκπλήρωνε τις υποχρεώσεις του.

Η φεουδαρχική κοινωνία αναγνώριζε τρεις τάξεις: **τους ανθρώπους της προσευχής** (κληρικούς και μοναχούς), **τους ανθρώπους του πολέμου** (άρχοντες) και τους **ανθρώπους της εργασίας**. Στην ουσία, αυτές αντιστοιχούσαν σε δύο, στους προνομιούχους **φεουδάρχες** και στους **χωρικούς**, αφού οι άνθρωποι της Εκκλησίας ανήκαν στους πρώτους. Στην κορυφή της κοινωνικής ιεραρχίας βρισκόταν ο **βασιλιάς** και ακολουθούσαν οι **άμεσοι υποτελείς** από τους οποίους εξαρτιόνταν οι **κατώτεροι υποτελείς**. Στην τάξη των αρχόντων ή ευγενών ανήκαν και οι έφιπποι μαχητές, που ονομάζονταν ιππότες, και οι οποίοι συγκροτούσαν μια κλειστή φεουδαρχική ομάδα. Τέλος, φέουδα μπορούσαν να κατέχουν και εκκλησιαστικοί άρχοντες.

Στη βάση της κοινωνικής πυραμίδας βρίσκονταν οι χωρικοί, δηλ. οι **ελεύθεροι γεωργοί** που ήταν μικροϊδιοκτήτες, οι **πάροικοι** και οι **δούλοι**. Οι πάροικοι ήταν εγκατεστημένοι ως μόνιμοι καλλιεργητές σε κτήματα που δεν τους ανήκαν και απολάμβαναν μια περιορισμένη ελευθερία, που διέφερε από περιοχή σε περιοχή (δεν μπορούσαν να εγκαταλείψουν τη γη, κατέβαλλαν τέλη στο φεουδάρχη, δεν μπορούσαν να νυμφευθούν χωρίς την άδειά του). Τέλος, οι δούλοι που εξακολουθούσαν να υπάρχουν και να ανήκουν, όπως και στη Ρώμη, σε ένα κύριο, ήταν συνήθως ξένοι και αιχμάλωτοι πολέμου ή λεηλασίας. Ο αριθμός όμως περιορίστηκε μετά το 10ο αιώνα, και το καθεστώς διαβίωσής τους βελτιώθηκε, αφού συνήθως τους εγκαθι-

Η φεουδαρχική κοινωνική πυραμίδα

στούσαν ως καλλιεργητές, όταν δεν τους χρησιμοποιούσαν σε ειδικά καθήκοντα, συνήθως ως εξειδικευμένους τεχνίτες.

Γενικά, όλοι οι χωρικοί υπάγονταν στον κύριο του φέουδου, αφού αυτός αντιπροσώπευε τη δημόσια εξουσία. Του κατέβαλλαν διάφορα τέλη και δικαιώματα για τα κτήματα που καλλιεργούσαν αλλά και για τη χρήση ορισμένων μέσων παραγωγής, όπως των μύλων. Επιπλέον, ήταν υπόχρεοι σε προσωπικές αγγαρείες, τις οποίες μπορούσαν να εξαγοράζουν.

Έτσι, η φεουδαρχία αναγνωρίζεται ως ένα σύστημα πολιτικής, οικονομικής και κοινωνικής οργάνωσης του μεσαιωνικού κόσμου.

■ Η εξέλιξη της φεουδαρχίας

Οι μεταρρυθμίσεις του Καρλομάγνου επιτάχυναν την εξέλιξη της φεουδαρχίας. Παλαιότερα ο στρατός αποτελούνταν από ελεύθερους αγρότες υπό την ηγεσία του αυτοκράτορα. Οι συνεχείς πόλεμοι, όμως, και η αύξηση του κόστους του στρατιωτικού εξοπλισμού ανάγκασαν τον αυτοκράτορα να στηριχθεί στους βασιλικούς αξιωματούχους που τους είχε παραχωρήσει γαίες και στους άλλους ισχυρούς γαιοκτήμονες. Αυτοί συμμετείχαν στον πόλεμο με τους ανθρώπους τους παρέχοντας και τον εξοπλισμό τους.

Η φεουδαρχία επικράτησε στην Ευρώπη από τον 8ο μέχρι τον 13ο αιώνα, οπότε άρχισε να παρακμάζει. Η εξάπλωσή της, όμως, δεν έγινε σε όλη την Ευρώπη ούτε με τον ίδιο τρόπο ούτε με τον ίδιο ρυθμό.

Το φεουδαρχικό σύστημα είχε ως συνέπεια τον κατακερματισμό της κρατικής εξουσίας σε μικρότερα ή μεγαλύτερα φέουδα που αποτελούσαν συχνά

Τελετή επίδοσης της πανοπλίας στον ιππότη

Πρώτα-πρώτα ο επίσκοπος ευλογεί με τον εξής τρόπο τη σημαία του ιππότη: «Ο Παντοδύναμος Θεός [...] καθαγιάζει αυτήν την πολεμική σημαία με την ουράνια ευλογία, για να είναι ισχυρή απέναντι στους εχθρούς και στους επαναστάτες, και με τη δική σου προστασία φοβερή στους εχθρούς της χριστιανότητας [...] Στη συνέχεια ενώνει την ασπίδα με τη σημαία και τα ραίνει με αγιασμένο νερό, καθώς τα κρατά ο ιππότης. Έπειτα ευλογεί το ξίφος με αυτόν τον τρόπο «Δέξου, Κύριε, να ευλογήσεις αυτό το ξίφος που θα συνοδεύει τον υπηρέτη σου, για να μπορεί να προστατεύει και να υπερασπίζεται την Εκκλησία, τις χήρες και τα ορφανά και όλους, όσοι υπηρετούν το Θεό, ενάντια στη βιαιότητα των εχθρών [...]».

Από το Τελετουργικό της Εκκλησίας του Καμπραί, περ. 1093.

πραγματικές ηγεμονίες. Από τις ηγεμονίες αυτές συγκροτήθηκαν αργότερα ενιαίες επικράτειες που ως ένα βαθμό αντιστοιχούν στα σημερινά κράτη της Αγγλίας, της Γαλλίας και της Γερμανίας.

Στη Γαλλία ένας δούκας, ο **Ούγος Καπέτος**, υπερίσχυσε έναντι των άλλων φεουδαρχών και το 987 ανακηρύχθηκε βασιλιάς. Στη Γερμανία ο **Όθων Α΄** με την υποστήριξη του στρατού και της Εκκλησίας, στέφθηκε στη Ρώμη το 962 από τον πάπα **αυτοκράτορα των Ρωμαίων** και ίδρυσε την **Αγία Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία του Γερμανικού Έθνους**. Αργότερα, ο **Γουλιέλμος της Νορμανδίας**, εκμεταλλευόμενος τις δυναστικές διαμάχες κατέλαβε το θρόνο της Αγγλίας το 1066, όπου εισήγαγε το φεουδαρχικό σύστημα. Με την κατάκτηση της Αγγλίας από τον Γουλιέλμο, τον επονομαζόμενο για το λόγο αυτό και **Κατακτητή**, άρχισε η διαμόρφωση της σύγχρονης Αγγλίας.

Ερωτήσεις

1. Να συντάξετε γλωσσάριο με όρους σχετικούς με την κοινωνική δομή της μεσαιωνικής Ευρώπης.
2. Να συγκρίνετε την κοινωνική δομή του Βυζαντίου και της δυτικής Ευρώπης την περίοδο αυτή (8ο -10ο αι.).
3. Να επισημάνετε ομοιότητες και διαφορές του συστήματος της Δυτικής Φεουδαρχίας με το βυζαντινό θεσμό της Πρόνοιας.
4. Χωριστείτε σε τρεις ομάδες: Η πρώτη και η δεύτερη να αναπαραστήσουν θεατρικά την τελετή της περιβολής και μια σύγχρονη τελετή (π.χ. ορκωμοσία πτυχιούχων, αποφοίτηση από πανεπιστήμιο) αντίστοιχα. Η τρίτη να δραματοποιήσει μια ημέρα από τη ζωή των χωρικών (ελεύθερου γεωργού, πάροικου και δούλου) που απαριθμούν τα προβλήματά τους.

